

МАЛКИЯТЪ РАБОТНИКЪ.

Зима. Студено. Силна виялица фучи. Снѣгъ на парцали прѣхвърка. Всѣки се скрилъ у дома си, натруपालъ дърва на огъня и подслушва прѣзъ коминя, какъ свири вѣтърътъ. Улицитъ, градинитъ и полето пусти.

До вратата на една кръчма бѣха натрупани насѣчени дърва. Кръчмарътъ ги прѣнасяше, ала бавно. Види се, старостътъ и студътъ му бѣха причина.

Изъ улицата се подаде едно бѣдно момче. То се приближи до кръчмаря, погледна го, погледна и дървата и срамежливо каза: